

med/
att han varit/Ekman vid det av denne omnämnda tillfället och förövat inbrott i läkemedelsförrådet i Lärbro och därvid tillgripit 5 eller 6 liter 96% sprit (starksprit). Karlsson erkände därutöver slutligen att vid ett tillfälle ensam och vid 5 eller 6 andra tillfälle i sällskap med annan eller andra personer förövat inbrott och tillgripit starksprit i samma förråd. Karlsson har härom berättat sålunda: /sida sid 19,

En dag troligen en fredag någon vecka efter midsommar 1941 hade Karlsson kommit i samtal med en ävenledes till militärsjukhuset i Lärbro förlagd värnpliktig Lind, möbelhandlare i Slite, vilken Karlsson kände sedan något halvår tillbaka. De hade därvid kommit att resonera om på vad sätt de skulle kunna komma i besittning av spritdrycker och hade Lind i detta sammanhang omtalat att det funnes 96% sprit i krigssjukhusets förråd, vilket vore inrymt i en flygelbyggnad till prästgården i Lärbro. Lind hade känt till detta av den anledningen att han varit med såsom handräckning då ett större fat innehållande sådan sprit transporterats från Tingstade till nämnda förråd i Lärbro. Lind hade under samtalets gång föreslagit att de under den påföljande natten skulle försöka bereda sig tillträde till förrådet ifråga för att därigenom komma i besittning av starksprit. Enär Lind kände till att Karlsson vore smed och av denna anledning vore väl förtrogen med konstruktionen å olika slags låsar hade han uppdragit åt denne att fila till en nyckel så att det skulle gå att öppna dörren till förrådet med densamma. Lind hade även för Karlsson omtalat på vad sätt nyckeln skulle filas till för ändamålet.

Av denna anledning hade Karlsson under kvällen tagit en nyckel från dörren till det s.k. Gamla pumphuset vid sjukhuset. Under det innevarande dygnet hade Lind varit kommanderad till vakttjänst tiden mellan klockan 2200 och 0200, varför de beslutat sig för att begiva sig till förrådet efter det Lind klockan 0200 blivit avlöst. Vis sistnämnda tidpunkt hade Karlsson sammanträff-

fat med Lind, vilken omedelbart gått in i förläggningen och tagit av sig sin utrustning. Under tiden hade Karlsson vid en filbänk, som tillhörde rörledningsarbetarna å platsen, filat till nyckeln på det sätt han av Lind blivit undervisad. Innan de sedan begivit sig från sjukhuset hade ^{de/}därstädes tagit reda på en del flaskor för att hämta spriten i. Dessa hade tillsammans rymt omkring 6 liter. Frankomna till förrådet, dit de i mesta utsträckning gått terrängledes hade Karlsson provat nyckeln i dörrlåsen, vilken omedelbart gått att låsa upp. Inkomna hade Karlsson observerat ^{att/}spritfatet ifråga funnits förverat innanför en spjälvägg med dörr av samma utförande. Vid undersökandet av sistnämnda dörr, därvid de lyst sig med ett par tändstickor, hade det befunnits att nedre gångjärnet till densamma varit sönderrostat och hade spjälarna på ömse sidor om densamma suttit lösa. Med förenade krafter hade ^{de/}därför lyckats draga ut dörren vid golvet så långt att det varit möjligt för Karlsson att krypa in. Karlsson hade därefter omedelbart gått fram till det av Lind utvissade fatet och skruvat bort locket till sprunghålet å detsamma. Detta hade gått så lätt att Karlsson icke behövt använda sig av annat än händerna. Å väggen intill hade Karlsson funnit en vanlig fatpump hängande och med tillhjälp av denna hade han pumpat upp sprit ur fatet som med tillhjälp med en å platsen verande tratt hällides å de medförda flaskorna. Sedan Karlsson efter c:a 10 minuters tid varit färdig med detta hade de begivit sig från förrådet, vilket Karlsson låst till och tagit nyckeln med sig. Terrängledes hade de därefter begivit sig till Norrvange, där Karlsson ensam vore boende i ett rum under det han vore i militärtjänst. Därstädes hade de sedan tillsammans med vatten förtärt en del av spriten, varefter Lind medtagande omkring 3 liter av spriten gått till förläggningen. Solen hade då redan hunnit gå upp.

Vid något ytterligare tillfälle hade Karlsson icke förövat inbrott i det nämnda förrådet tillsammans med Lind. Den sprit

som Karlsson fått för sin del hade han till större delen bjudit bort till kamrater vid förläggningen. Därvid hade det emellertid icke vid något tillfälle varit tal om på vad sätt Karlsson kommit i besittning av spriten. Karlsson kunde erinra sig att bland kamraterna han bjudit på sprit befunnit sig i militärtjänst vid sjukhuset varande Harry Andersson samt en chaufför, som går under namnet "Lillsven".

Efter det någon vecka förflutit hade Karlsson en kväll i sitt rum vid Norrvange blivit uppsökt av förenämnde Harry Andersson som begärt att Karlsson skulle begiva sig till det förenämnda förrådet och skaffa mera sprit. Andersson hade tydligen vid denna tid på något sätt fått vetskap om, att den sprit han av Karlsson blivit bjuden på tagits från krigssjukhusets förråd. Karlsson hade till en början ställt sig avvisande till denna begäran, men slutligen givit efter för Anderssons enträgenhet samt lovat att hämta sprit från förrådet, därest Andersson själv ville gå med för att hålla vakt. Detta hade Andersson utan tvekan gått med på, varefter de vid midnattstid begivit sig till förrådet, dit Karlsson medfört en i en spånkorg varande 10-litersflaska. Framkomna till platsen hade Karlsson med den förut omtalade nyckeln låst förrådets ytterdörr och tillsammans med Andersson gått in. Medan Andersson stannat kvar i det yttre rummet hade Karlsson berett sig tillträde till det inre på det sätt, som förut beskrivits. Efter 10 eller 15 minuters förlopp hade de avlägsnat sig från förrådet, vilkens dörr Karlsson låst till. Ferrängledes hade de sedan återvänt till Norrvange, dit de medfört den fyllda 10-litersflaskan. Tillsammans med vatten hade de sedan under natten förtärt en del av spriten, varav Andersson, då han på morgonsidan avlägsnat sig, tagit med sig 2 eller 3 liter, som han hållit upp på buteljer. 10-litersflaskan hade Karlsson ställt in i en garderob i rummet och sedan ef-

ter hand då och då från densamma hämtat sprit i mindre portio-
ner. Liksom tidigare hade Karlsson bjudit bort det mesta av
spriterna till kamraterna vid krigssjukhuset. Han hade emellertid
även såväl vid detta som vid senare tillfällen blivit bestulen
på stora mängder av spriten. Det hade nämligen så småningom
bland kamraterna blivit känt att Karlsson hade sprit i sin bo-
stad vid Norrvange och hade flera av dem säkerligen då Karlsson
icke varit hemma i Norrvange hämtat sprit från 10-litersflas-
kan därstädes. Vid hemkomsten till rummet hade Karlsson nämligen
vid flera tillfällen lagt märke till att obehöriga personer va-
rit inne på rummet och hade även innehållet i flaskan varit be-
tydligt mindre.

Sedan ytterligare några dagar förflutit hade Karlsson en
kväll blivit uppsökt av värnpliktige chauffören "Lillsven", vars
verkliga efternamn är Svensson, som förklarade att vid Gotlands
järnvägar tjänstgörande chauffören Karl Österberg önskade några
liter av den ifrågavarande spriten och hade Svensson därför om-
bett Karlsson att under den kommande natten följa med honom och
Österberg till förrådet. Efter någon tvekan hade Karlsson slut-
ligen gått med på Svenssons begäran varefter det blivit bestämt
att Svensson skulle säga till Österberg att infinna sig vid
Korsby i Lärbro vid midnatt, där Svensson och Karlsson vid denna
tid skulle infinna sig.

Omedelbart före klockan 12 under den följande natten hade
Karlsson begivit sig från Norrvange medtagande dels den före-
nämnda 10-litersflaskan och dels även en annan glasfalska rym-
mande lika stor kvantitet. Kommen till krigssjukhuset hade Karls-
son ställt från sig flaskorna samt gått in i förläggningen och
väckt Svensson, i vilkens sällskap hade därefter begivit sig till
Korsby, där Österberg stått och väntat på dem. Alla tre i säll-
skap hade därefter omedelbart begivit sig till förrådet och på
sätt som förut öppnat dörren till detsamma. Svensson hade först

Bo

sprit stulits från förrådet.
gått med in i det yttre rummet medan Osterberg stannat ute för att se till att ingen person kom till platsen och överraskade dem. Efter några minuter hade Svensson och Osterberg emellertid bytt plats. Karlsson hade ensam krupit in i det inre rummet, där han på samma sätt som vid tidigare tillfällen fyllt de tvenne flaskorna med sprit. Efter cirka en kvarts timme hade de begivit sig från förrådet, vilket Karlsson låst till. Av de båda flaskorna, vilka varit fyllda med sprit, hade en överlämnats till Osterberg, vilken vid framkomsten till Korsby skilts från Karlsson och Svensson, varefter Karlsson icke vidare sett till vare sig Osterberg eller den sprit denne fört med sig från förrådet.

Medförande den andra 10-litersflaskan hade Karlsson och Svensson begivit sig till Norrvänge, varifrån Svensson efter en stund återgått till sin förläggning, utan att dessförinnan smaka något av spriten. Sedermera hade emellertid Svensson då och då av spriten fått någon mindre flaska. Tillsammans med Svensson och en del andra kamrater hade Karlsson i läskedrycker förtärt av spriten, vilket i huvudsak skett under kvällarna och hade de då uppehållit sig i terrängen i närheten av sjukhuset.

Sedan spriten tagit slut och Karlsson under ett par dagars tid icke haft sådan att förtära hade han natten till en fredag troligen i medio av juli månad 1941 ensam varit i förrådet och hämtat en 10-litersflaska fylld med sprit. Han hade därvid gått tillväg på samma sätt som förut.

Anledningen till denna stöld hade varit att Karlsson till följd av oenighet inom Aktenskapet samt ekonomiska bekymmer varit i hög grad nervös samt lidit av sömnlöshet. Han hade av denna anledning beslutat sig för att hämta sprit för att genom förtärandet av sådant skaffa sig stimulans och sömn.

Karlsson hade emellertid icke druckit all denna sprit själv,

utan hade han liksom vid föregående tillfällen bjudit bort det mesta av densamma och hade en del av densamma tillgripits vid tillfällena då Karlsson varit borta från rummet.

En natt omedelbart därefter hade Karlsson ånyo tillsammans med vid fältsjukhuset förlagde värnpliktige chauffören Ekman varit i förrådet och tillgripit en 10-litersflaska fylld med sprit. Förslaget till denna stöld hade väckts av Ekman, vilken av att han vid flera tillfällen tidigare av Karlsson blivit bjuden av spriten kände till att sådan finnes i nämnda förråd. Karlsson hade då liksom vid tidigare tillfällen till en början icke velat vara med om stölden, men hade han, lättledd som han alltid varit, slutligen låtit sig övertalas. Tillvägagångssättet vid avhämtandet av spriten hade varit samma som vid tidigare tillfällen. Efter återkomsten till No rvange hade de tillsammans druckit en del av spriten tillsammans med vatten, varefter spriten av Ekman i Karlssons rum i buteljer blivit hästad av Ekman. Dock hade Karlsson tidigare bjudit en del kamrater av spriten och hade densamma förevunnit på sätt, som tidigare omtalats.

Slutligen hade Karlsson under en natt i början av augusti månad 1941 hämtat en fylld 10-litersflaska med sprit från samma förråd i sällskap med sotaren Karl Ture Ekman, broder till ovannämnde Ekman, och vitsordade han till alla delar Ture Ekmans uppgifter om huru detta tillgätt. Han ville emellertid hålla för troligt att Ture Ekman av en hästad spriten erhållit större kvantitet, än vad denne uppgivit. I övrigt hade spriten åtgätt på samma sätt som ovan omtalats.

Efter detta sista besök hade Karlsson vid upprepade tillfällen av kamrater blivit ömbedd att gå med till förrådet och hämta sprit, bl.a. av förenämnde Lind och sotaren Ture Ekman, men hade Karlsson icke vidare vågat besöka förrådet, när han av kamraterna fått upplysningar om att det blivit upptäckt att

sprit stulits från läkemedelsförrådet. I förrådsrummet och under Karlsson förnekade på det bestämdaste att han sålt något av den tillgripna spriten eller förtagit i annan ersättning för årens löst. För 15 års ålder hade Karlsson erhållit anställning hos Huruvids Kärlekens vid något tillfälle härutöver varit vid det nämnda förrådet och tillgripit sprit hade han nu icke något minne av, men ville han icke hålla det för utslutet, emär han under tiden spritstölderna pågått ofta varit onycter och kunde det tänkas att han i sådant tillstånd besökt förrådet och tillgripit sprit, men till följd av onycterhet nu icke hade minne av detta. Fullgjort sin värnplikt vid Kungl. flottans station i K. Karlsson hade minne av att en landstormsfurir vid namn Rumin, vilken under sommaren 1941 tjänstgjort vid krigsjukhuset såsom bilunderofficer tillsammans med föreskänd "Lilleven" med vid ett tillfälle under sommaren av Karlsson lånat den till förrådet av Karlsson tillverkade nyckeln och att de med tillhjälp av denna berett sig tillträde till förrådet i fråga och där tillgripit sprit. Karlsson hade vid tillfället icke skälv lånat ut nyckeln, utan hade han för Rumin och Svensson omtalat vad de kunde finna nyckeln i Karlssons rum vid Hovvange. Karlsson ville av denna anledning icke hålla för otroligt att nämnde Rumin och Svensson vid ytterligare tillfällen hämtat nyckeln från Karlssons rum och med tillhjälp med denna berett sig tillträde till förrådet och tillgripit sprit.

Nämnde furir Rumin vore numera förlagd till ett militärförband inom Havdhems socken.

Beträffande sine levnadsomständigheter har Karlsson uppgivit, att hans fullständiga namn är Lasse Alexius och att han född i Runstens församling i Gland, Kalmar län den 16 juni 1907 samt son till numera avlidne muraren Karl Gunnar Karlsson Ruma Mattilda, född Olsson, vilken fortfarande vore boende inom Runstens kvarterstades till hösten 1934. Till våren 1935 hade Karlsson

församling; att han blivit uppfostrad i föräldrahemmet och under tiden han vistats därstädes genomgått fullständig folkskola samt vid 15 års ålder konfirmerats i födelseförsamlingens kyrka. Efter 15 års ålder hade Karlsson erhållit anställning hos smeden Karl Johansson i Runstens församling och varit kvar i denna anställning under tre års tid ^{och sedan lika lång tid hos smeden Hilmer Olsson/} eller till hösten 1925. Under tre eller fyra månaders tid därefter hade han varit anställd vid ett bolagströskverk och sedan å en mekanisk verkstad i Borgholm under två månader. Efter att sedan ha uppehållit sig i föräldrahemmet hade Karlsson från våren 1927 till hösten samma år fullgjort sin värnplikt vid Kungl. flottans station i Karlskrona. Under två års tid därefter hade Karlsson sedan varit anställd hos smeden Albert Melin, Kalkutta socken å Öland. Från hösten 1929 till våren 1930 hade Karlsson därefter varit maskinist vid en vägstyrelsen i Kalmar län tillhörig stenkross. Han hade sedan ånyo under ett ½ års tid varit anställd hos förenämnde smeden Hilmer Olsson i Runstens församling. Sysselsatt med varjehanda arbeten hade Karlsson sedan under några månaders tid varit boende i föräldrahemmet. Under våren 1931 hade Karlsson förhyrt en smedja i Gärdslösa församling å Öland och bedrivit egen rörelse under en tid av omkring ett år. Han hade därefter begivit sig till Gotland, där han under c:a 4 månaders tid utan att inneha något särskilt arbete varit boende hos sina bröder Oskar och Gunnar Karlsson i Visby. Hösten 1932 hade Karlsson erhållit anställning hos rörmokaren August Nilsson i Visby och innehåft denna anställning omkring ett år. Till den 17 december samma år hade Karlsson sedan tidvis varit i arbete å Visbyhamn, efter vilken tid han till följd av sjukdom begivit sig till föräldrahemmet å Öland, där han vistats omkring 3 månader. Han hade sedan återvänt till Gotland och därstädes erhållit anställning hos smeden Ernst Yttergren i Källunge socken och varit kvar därstädes till hösten 1934. Till våren 1935 hade Karlsson

frågat Lind hurvida denne ville ha en kross, för vilken han hade

haft anställning hos smeden Rickard Föhlén i Västkinde socken. Karlsson hade sedan förhyrt smedja vid Bäcks i Hangvar socken och sedan dess tidvis bedrivit egen rörelse därstädes. Samtidigt därmed hade Karlsson varit gårdssmed vid Ire gård i Hangvar under två års tid. Åren 1937, 1938 och 1939 hade Karlsson varit anställd såsom reparatör vid Slite cementfabrik. Den 8 december sistnämnda år hade Karlsson blivit inkallad till militärtjänstgöring och sedan varit kvar i denna tjänst oavbrutet med undantag av att han då och då varit tjänstledig. År 1936 hade Karlsson ingått äktenskap med Margit Nilsson från Bäcks i Hangvar socken och hade i äktenskapet tillkommit 5 barn och befinner sig hustrun nu i havandeskap. Före giftermålet hade hustrun utom äktenskapet ett barn, till vilket Karlsson icke är fader. Karlsson, som är skriven i Hangvar socken, hade i februari månad 1941 av Gotlands norra häradshövding dömts två månaders fängelse för bilfylleri.

Utöver nämnda straff har Karlsson icke, vad känt är, undergått frihetsstraff eller dömts för brott.

Härefter ha i saken blivit hörda:

Snickaren Karl Gustaf Lind, boende i Slite köping samt född den 27 september 1899: - Förhörsvittne sergeanten vid Krigspolisen Karl Edström. -

Lind erkände, att han vid ett tillfälle under sommaren 1941 under den tid han befunnit sig i militärtjänst vid krigssjukhuset i Lärbro tillsammans med förenämnde Lage Karlsson vid ett tillfälle förövat inbrott i läkemedelsförrådet, tillhörande nämnda sjukhus, och därvid tillgripit sprit och berättade:

Dagen efter midsommardagen 1941 hade han blivit inkallad till militärtjänstgöring och förlagd till krigssjukhuset i Lärbro, där han erhöll tjänstgöring såsom chaufför. Han hade därvid kommit i beröring med en del inkallade bl.a. förenämnde Lage Karlsson, vilken tjänstgjort såsom bilreparatör. Efter cirka 14 dagars vistelse i Lärbro hade Karlsson vid ett sammanträffande en kväll frågat Lind huruvida denne ville ha en grogg, för vilken inbjudan

Lind tackat samt gått med Karlsson ut i terrängen intill sjukhuset, där Karlsson från en mindre flaska hällt upp starksprit och blandat med sockerdricka och bjudit Lind och hade Karlsson till förrådet hade Lind fått vetas om att var och en hade själv druckit av densamma. Under tiden de förtärt drycken hade Lind frågat Karlsson varifrån denne fått spriten, därvid Karlsson upplyst om att han fått spriten från en båt i Kappelshamn. Karlssons tilläggelse hade Lind ställt sig i själva verket för Lind hade trott att Karlsson talat sanning, enär han, Lind, ännu icke hört talas om att det stulits sprit från krigssjukhusets förråd. Tid efter annan hade Lind därefter av Karlsson blivit bjuden på samma sorts sprit, vilken vid varje tillfällen förenågra minuter tid hade Karlsson kommit ut genom spjälvägen tärts tillsammans med läskedrycker.

Slutligen hade Karlsson en kväll, troligen hade det varit tomflaskor hade de icke fört ut sig till förrådet, utan hade en fredag, tillfrågat Lind huruvida denne icke hade lust att gå med och hämta sprit efter mörkrets inbrott samma kväll. På Linds fråga om huru detta skulle gå till hade Karlsson underbuteljerna hade Lind icke sett, som hade han av skamsad att denna rättat om att det funnes starksprit i krigssjukhuset tillhöriga läkemedelsförrådet, beläget intill prästgården i Lärbro. Lind hade efter hand som Karlsson bjudit på sprit förstätt att denne icke kommit i besittning av spriten på ärligt sätt, men hade en del av spriten, varefter Lind till förläggningen tagit sig en av de fyllda buteljerna, då han på morgonen begivit sig detta. Lind hade till en början motsatt sig detta, men hade han slutligen låtit sig övertalas. Detta hade till stor del underlättats därav att Karlsson efter det Lind efter klockan 02,00 på natten blivit avlöst från vakttjänstgöring bjudit på sprit, vilket haft till följd att Lind blivit onykter.

Sedan Lind avslutat sin vakttjänstgöring och lämnat in utrustningen i förläggningen hade han utanför densamma sammanträffat med Karlsson, varefter de, sedan Karlsson bjudit på en del sprit, begivit sig till det nämnda förrådet vid prästgården i Lärbro. På vad sätt de skulle komma in i nämnda förråd hade det dessförinnan icke varit tal om och hade Karlsson av denne anledning av vilken anledning de hade cyklat ut där från och åter, vare

ning varit med osanning då han påstått att Lind lämnat instruktion vid händelsen utgående av sin egen övertygelse att han varit ner om huru en nyckel skulle fyllas till. Först vid framkomsten vid förrådet och provat ut en nyckel, som gick till det samma. till förrådet hade Lind fått vetskap om att Karlsson hade nyckel till det samma. Karlsson hade nämligen då tagit fram en nyckel sig i sällskap med Karlsson eller annan person tillgripit sprit och låst upp dörren till förrådet och gått in i det samma. På fråga nämnda förråd, ej heller hade han i sådant ärende varit om Karlssons tillfälliga hade Lind ställt sig i själva dörren för att se till att de icke bleve överraskade av någon person. Karlsson tillfälligen blivit bjuden på starksprit av Lage Karlsson, därvid son hade sedan tagit sig igenom en spjälvägg. På vad sätt detta han velat förstått att denna sprit av Karlsson stulits från nämnda förråd till hade Lind till följd av mörkret icke kunnat se. Efter

några minuters tid hade Karlsson kommit ut genom spjälväggen. Lind förskräckt på det bestående att han vid något tillfälle medförande tre stycken helstopflaskor fyllde med sprit. Några le sedermera förskräckt förut Lage Karlsson att begiva sig till förtomflaskor hade de icke fört med sig till förrådet, utan hade rådet i fråga och hämta sprit för Linds räkning. Karlsson tydligen funnit de 3 flaskorna inuti förrådet. På vad beträffande sina levnadsomständigheter har Lind uttalat sig att Karlsson burit sig åt för att få spriten från fatet till att hans fullständiga namn är Carl Gustaf Lindh, att han är född i Visby den 27/9 1899 och som till sinners svlidne anlickaren G. förstått att Karlsson använt sig av en vanlig fatpump.

A. Lindh och dennes vid 8 års i Öthens socken numera boende hustru; Efter det Karlsson låst till förrådet hade de gått till Karlssons rum vid Borrsvange, där de tillsammans med vatten förtärt 3 liter konfirmerats i Öthens kyrka. Sedan vid 13 års ålder hade en del av spriten, varefter Lind till förläggningen tagit med Lindh lämnat förlärohemmet och under några månaders tid haft sig en av de fyllda buteljerna, då han på morgonen begivit sig anställning såsom drängpojke hos aläktinger och sedan under en från Karlssons rum. Denna sprit hade Lind sedan efter hand till sig uppehållit sig i förlärohemmet, under vilken tid han blivit största delen själv förtärt, men hade han även bjudit en del konfirmerad. Under sammanlagt 9 års tid eller från vintern 1915 kamrater av densamma.

hade Lind sedan varit anställd i sjöfart vid olika redorier, Ytterligare tillfrågad vidhäll Lind att de vid tillfället därefter under 3 års tid vid ett amerikanskt rederi. Efter dennes icke hämtat mer än 3 buteljer med sprit och icke 6, såsom Karlsson hade Lind ständigt vistats i Gotland, där han fört varit son velat göra gällande.

boende under 10 års tid i Fåröhamn och sedermera i Slite. Under tiden hade Lind varit systersamt med varjehanda arbeten. Han har sig i vakttjänstgöring klovkan 22,00 och 02,00 kantz Karlsson vilken såsom anlickare och tjänstgör. Under åren 1917 och 1918 son vid tre olika tillfällen cyklat förbi på vägen, där Lind Lindh fullgjort sin värnplik vid Kungälv. Slottet därvid gått och patrullerat. Lind hade av denna anledning frågat Karlsson om vilken anledning denne cyklade så där fram och åter. där varit för brott tilltalad eller straffad.

vid hade Karlsson stigande av sin cykel omtalat att han varit vid förrådet och provat ut en nyckel, som gick till detsamma.

Vid något annat än här nämnt tillfälle hade icke Lind vare sig i sällskap ^{med} Lage Karlsson eller annan person tillgripit sprit från nämnda förråd, ej heller hade han i sådant ärende varit ensam vid förrådet. Lind hade emellertid sedermera vid upprepade tillfällen blivit bjuden på starksprit av Lage Karlsson, därvid han väl förstått att denna sprit av Karlsson stulits från nämnda förråd.

Lind förnekade på det bestämdaste att han vid något tillfälle sedermera försökt förmå Lage Karlsson att begiva sig till förrådet i fråga och hämta sprit för Linds räkning.

Beträffande sina levnadsomständigheter har Lindh uppgivit att hans fullständiga namn är Karl Gustaf Lindh, att han är född i Visby den 27/9 1899 och son till numera avlidne snickaren C. A. Lindh och dennes vid NÄrs i Othem socken numera boende hustru; att han genomgått fullständig folkskola i Slite samt vid 15 års ålder konfirmerats i Othems kyrka. Redan vid 13 års ålder hade Lindh lämnat föräldrahemmet och under några månaders tid haft anställning såsom drängpojke hos släktingar och sedan under en tid uppehållit sig i föräldrahemmet, under vilken tid han blivit konfirmerad. Under sammanlagt 9 års tid eller från våren 1915 hade Lindh sedan varit anställd i sjöfart vid olika rederier, därför under 3 års tid vid ett amerikanskt rederi. Efter denna tid hade Lindh ständigt vistats å Cotland, där han först varit boende under 10 års tid i Fårösund och sedermera i Slite. Under tiden hade Lind varit sysselsatt med varjehanda arbeten; huvudsakligen såsom snickare och chaufför. Under åren 1921 och 1922 hade Lindh fullgjort sin värnplikt vid Kungl. flottans station i Stockholm; att han är gift, skriven i Slite köping samt icke tidigare varit för brott tilltalad eller straffad.

Enär Lindh i sin berättelse lämnat en del uppgifter stridande mot de av Lage Karlsson lämnade, har denne därom blivit hörd, därvid han emellertid på det bestämdaste vidhöll sina i saken förut lämnad uppgifter och vidhöll alltså att han och Lindh vid tillfället från förrådet tillgripit omkring 6 liter starkeprit, vilken de fört med sig tombuteljer, som upphittats vid förläggningen.

Likaså vidhöll Karlsson att Lind lämnat instruktioner om på vad sätt Karlsson skulle fila till den nyckel, varmed dörren till förrådet sedermera öppnats.

Lind hade ävenledes sedermera gjort framställning om att Karlsson skulle begiva sig till förrådet och hämta ytterligare starkesprit till Lindh. Karlsson hade stöd för minnet angående denna sak, enär Lindh vid detta tillfälle varit ledig från tjänst men kommit till sjukhuset för att hämta sin terminsavlöning. I samband därmed hade Lindh besökt Karlsson å dennes rum vid Norrvänge. Under eftermiddagen och kvällen nämnda dag hade det regnat, varför Lindh tyckt att det vore synnerligen lämpligt att avlägga besökt vid förrådet. Karlsson ^{hade} därvid emellertid motsatt sig Lindhs önsknningar, därvid denne bl. sagt: "Har vi börjat så kan vi väl fortsätta."

Fabriksarbetaren Harry Rickard Samuel Andersson, Vallaviken i Rute socken, f.d. 18/10 1904, vpl, nr. 1332 76/24:-förhörsvittne sergeanten vid krigspolisavdelningen i Visby Carl Edström. Med undantag av att Andersson tidvis varit tjänstledig hade han varit i värnpliktätjänstgöring sedan november månad 1940 och vore han i denna tjänstgöring kommanderad till chaufför. En morgon c:a 14 dagar efter midsommar 1941 hade Andersson besökt markententeriet vid förläggningen, krigssjukhuset i Lärbro, och därstädes sammanträffat med värnpliktige Lage Karlsson, vilken liksom Andersson sedan lång tid tillbaka varit förlagd till krigssjukhuset i Lärbro och vore Karlsson sysselsatt med lagning av bilar.

Under det Andersson och Karlsson samtalande sittit vid samma bord å marketenteriet hade den senare tagit fram en kvartersflaska, innehållande någon ljus dryck, vilken han slagit upp i ett glas och bjudit Andersson dricka. När drycken varit synnerligen alkoholstark hade Andersson frågat Karlsson varifrån han fått denna. Karlsson hade då upplyst om att drycken vore 96% sprit uppblandad med sockerdricka. Karlsson hade emellertid icke upplyst om varifrån han fått spriten. Tid efter annan hade Karlsson bjudit på samma slags dryck, vilken han alltid medfört i någon mindre flaska. De hade därvid uppehållit sig såväl å marketenteriet som i terrängen omkring sjukhuset. Någon gång hade de även uppehållit sig å ett av Karlsson vid Norrvange gård bebott rum, där de i medförd sockerdricka blandat 96% sprit innan de förtärt densamma. Till följd av den myckenhet starksprit Karlsson innehåft hade Andersson slutligen förstått att denne kommit åt detsamma på oärligt sätt, men hade Andersson icke velat tillfråga Karlsson i saken.

Efter det omkring 3 veckor förflutit från det förstnämnda tillfället hade Karlsson vid ett sammanträffande med Andersson föreslagit denne att under den påföljande natten gå med och hämta sprit, så skulle Andersson "få en liter med" för sitt besvär. Karlsson hade därvid omtalat att sprit finnes i krigssjukhusets förråd vid Lärbro prästgård samt upplyst om huru det skulle gå till att hämta densamma. Huru Andersson till en början ställt sig avvisande hade han slutligen gått med på Karlssons förslag, varför de vid 11-tiden samma kväll begivit sig till det av Karlsson omtalade förrådet vid prästgården, dit Karlsson i en handväska medfört en del tombuteljer till förvaring av spriten. Framkomna hade Andersson av Karlsson blivit tillsagd att stanna utanför och hålla vakt för att de icke av någon skulle bli överraskade. Sedan de därefter sett sig om att ingen människa syns

till i närheten hade Karlsson med en medhavd nyckel låst upp dörren till förrådet och gått in. Huru det sett ut inuti förrådet och på vad sätt Karlsson burit sig åt därstädes hade Andersson icke sett, enär han icke varit med inne i detsamma. Efter c:a 10 minuters förlopp hade Karlsson återvänt ut, låst till dörren och i sällskap med Andersson begivit sig från platsen. I terrängen utanför sjukhuset hade Andersson därefter skilts från Karlsson sedan denne först till Andersson överlämnat en litersbutelj fylld med starksprit. Denna Butelj hade Andersson haft förvarad i förläggningen samt då och då tagit av innehållet i detsamma. Han hade emellertid bjudit bort en stor del till olika kamrater inom förläggningen.

Vid något senare tillfälle hade Andersson icke vare sig ensam eller i sällskap med någon annan person varit vid förrådet och hämtat sprit. Han hade dock sedermera då och då av Karlsson ~~xxxxxxx~~ blivit bjuden av samma slags sprit samt dessutom vid olika tillfällen erhållit en fylld kvartersflaska (1/3 liter) av detsamma. Andersson beräknade att han, förutom det han blivit bjuden, på detta sätt erhållit 5 - 6 kvartersflaskor med sprit. Någon betalning för spriten hade Andersson aldrig lämnat och hade ej heller Karlsson begärt någon sådan.

På särskild fråga vidhöll Andersson bestämt, att Karlsson vid tillfället i en väska medfört en del tombuteljer för hämtning av spriten och torde det vid tillfället från förrådet ha hämtats omkring 6 liter av detsamma. Någon 10-litersflaska i spånkorg hade Karlsson vid tillfället icke medfört, men hade Andersson sedermera vid besök i Karlssons rum sett en sådan flaska, från vilken Karlsson då och då tömt upp sprit på någon mindre flaska.

Andersson förnekade likaledes, att han efter besöket i förrådet medföljt Karlsson till dennes rum vid Norrvange och där omedelbart förtärt av spriten och sedan av detsamma tagit med